

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11Cb/94/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212208317
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2212208317.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, 821 08 Bratislava proti žalovanej: I. I., R.. XX.XX.XXXX, D. K.. Z. XXX/XX, C. K., do 25.01.2013 podnikajúcej pod obchodným meno: Silvia Simonics - SZISZI, IČO: 43 885 781, sídlo podnikania: Veľký Meder, Max. Gorkého 825/15, zast.: JUDr. Milan Bányi, advokát, Nám. B. Bartóka 5, Veľký Meder o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur s 0,05 % denným úrokom z omeškania od 26.06.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku čo do povinnosti zaplatiť úroky z omeškania od 27.11.2010 do 25.06.2012 žalobu zamietla.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 29,00 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 486,39 eur s príslušenstvom ako plnenia zo zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. XXXXXXXX zo dňa 8.3.1999 zahŕňajúceho cenu poskytnutých služieb za obdobie od 28.7.2010 do 28.10.2010 a zmluvnú pokutu podľa dodatku zmluvy vo výške 331,94 eur.

Žalovaná voči uplatnenému nároku namietala, že jej dlh voči žalobcovi dosahuje iba čiastku 154,45 eur, vo zvyšnej časti žiadala žalobu zamietnuť s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/91/2011, ktorý v obdobnej právnej veci uplatnený nárok na zmluvnú pokutu zamietol ako nedôvodný.

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 11.2.2013 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 486,39 eur s 0,05% denným úrokom z omeškania zo sumy 154,45 eur od 27.11.2010 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol. Súčasne žalobcovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania vo výške 29,- eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd vec prejednal ako drobný spor, oznámenie o vyhlásení rozsudku zo dňa 29.01.2013 bolo v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. dňa 29.01.2013 vyvesené na úradnej tabuli súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o pripojení č. A XXXXXXXX s dodatkom zo dňa 18.06.2008, faktúrami a ustálil tento skutkový stav veci:

Dňa 08.03.1999 uzavreli účastníci konania zmluvu s pripojením s dodatkom zo dňa 18.06.2008, na základe ktorých navrhovateľ v prospech odporcu plnil, poskytol odporcovi elektronické komunikačné

služby, avšak odporca si nespĺnil povinnosť zaplatiť za poskytnuté služby sumu 154,45 eur, pričom navrhovateľ mu vyúčtoval i sumu 331,94 eur, čo predstavuje celkovú výšku zmluvnej pokuty.

Podľa zmluvy o pripojení zo dňa 08.03.1999 uzavretej podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách vypožičal navrhovateľ odporcovi 1 ks SIM karty, na základe ktorej umožnil odporcovi užívať telekomunikačné služby. Za ne odporca nezaplatil sumu 154,45 eur, porušil zmluvné podmienky a navrhovateľovi vzniklo právo na zmluvnú pokutu vo výške 331,93 eur. Dodatok k zmluve odporca uzavrel ako podnikateľ.

Na základe vyššie uvedeného súd odporcu zaviazal na zaplatenie takto vzniklej pohľadávky spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, článku 11.14 Všeobecných podmienok zo sumy plnenia 154,45 eur. Zmluvná pokuta nie je plnením, s ktorým by sa odporca mohol dostať do omeškania.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom opätovne uvádzala, že jej dlh voči žalobcovi predstavuje iba sumu 154,45 eur. Namietala, že dohodnutá kúpna cena telefónu 1 euro bola zaplatená, iné podmienky neboli dohodnuté a súd by preto nemal brať do úvahy rozdiely medzi akčnou a skutočnou cenou telefónu. O inej cene ako 1 euro nemala vedomosť, žalobcom nebola oboznámená s tým, že v prípade porušenia zmluvných podmienok musí uhradiť telefón v stanovenej výške, informáciu o ktorej v predajni žalobcu nemožno nájsť. Telefón kupovala za cenu 1 euro v dobrej viere a žalobca ju pri predaji uviedol do omylu. V súvislosti s opodstatnenosťou svojho odvolania poukazyvala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/91/2011.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu jeho napadnutia odvolaním, t.j. s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku a dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti odvolania žalovanej.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná dlhuje žalobcovi na úhradách za poskytnuté služby 154,45 eur, ktorú skutočnosť žalovaná nespochybnila ani obsahom svojho odvolania. Súd prvého stupňa v tejto časti vo veci správne rozhodol a odvolací súd preto jeho rozhodnutie v tomto rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil (nakoľko odvolateľka jednoznačne nestanovila rozsah napadnutia výroku rozsudku súdu prvého stupňa zaväzujúceho ju k peňažnému plneniu, odvolací súd považoval výrok o povinnosti žalovanej zaplatiť 486,39 eur s príslušenstvom za napadnutý v celom rozsahu).

Konanie v predmetnej veci je v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. drobným sporom. Súd prvého stupňa preto v súlade s procesným predpisom využil možnosť prejednávania veci bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2) a postupu pri vyhlásení rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. Skutočnosť, že ide o drobný spor však súd nezavahuje povinností týkajúcich sa obsahových náležitostí rozsudku upravených v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p.

V danom prípade súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vo veci odôvodnil veľmi stručne, bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vysporiadal s právnou argumentáciou žalovanej smerujúcou zjavne k aplikácii zásad ochrany spotrebiteľa, neuviedol ustanovenia zákona, podľa ktorých nárok žalobcu na zmluvnú pokutu posúdil, neidentifikoval súvisiace zmluvné dojednanie účastníkov a jednoznačne ani zmluvnú povinnosť žalovanej, porušením ktorej mal nárok žalobcu vzniknúť.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je z vyššie uvádzaných dôvodov nepreskúmateľné, ktorý nedostatok nebolo možné odstrániť v rámci odvolacieho konania a ktorý súčasne vykazuje znaky postupu odnímajúceho účastníkovi možnosť konať pred súdom, tak ako to predpokladá ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej odvolaním napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v naznačenom smere, v ktorom sa súd pred opätovným rozhodnutím musí dôsledne vysporiadať s celým rozsahom argumentácie účastníkov.

Rozsudok prvostupňového súdu č.k. 11Cb/94/2012-49 zo dňa 11.02.2013 je v časti o zaplatenie 154,45 eur s príslušenstvom doručením v tejto časti potvrdzujúceho rozsudku druhostupňového súdu č.k. 21Cob/145/2013-70 zo dňa 08.07.2014 právoplatné. Predmetom konania ostal žalobcom uplatnený

nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur. Keďže ide o drobný spor (do 1000 eur), súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu, fotokópie medzi účastníkmi uzavretej zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. XXXXXXXX, dodatku k tejto zmluve uzavreteho dňa 17.06.2008 medzi žalobcom cestou značkovej predajne a žalovanou ako fyzickou osobou - podnikateľom, jeho prílohy, obsahom pokusu o pokonávku zo dňa 12.11.2010, obsahom Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len „všeobecné podmienky“), obsahom ďalších v spise pripojených listín, záznamu zo dňa 02.06.2010 o predĺžení viazanosti, výpisu z obchodného registra žalobcu, výpisu zo živnostenského registra žalovanej a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. XXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Cenník a Informácie o poskytovaných službách zapožičal žalobca žalovanej 1 mikroprocesorovú SIM kartu za účelom jej pripojenia na mobilnú telekomunikačnú sieť a poskytovania verejnej telefónnej služby. V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení účastníkmi uzavretej dňa 17.06.2008 odpredal žalobca žalovanej mobilný telefón Samsung SGH -D 900i so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny vo výške 261,- Sk (to je 9,63 eur). Uvedený dodatok je podľa obsahu potrebné považovať za kúpnu zmluvu. Dňa 02.06.2010 na požiadanie zákazníka bola predĺžená doba viazanosti z pôvodnej 18.06.2010 o 195 dní, to je do 30.12.2010.

Podľa článku 2 bod 2.5 Dodatku v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplataenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 10.000,-Sk (to je 331,94 eur) s tým, že právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písmena c) tohto článku.). Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplataenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy Podniku účastníkovi.

Podľa článku 2 bod 2.6 Dodatku Účastník súhlasí s tým, že ak počas doby platnosti tohto Dodatku dôjde na základe jeho žiadosti alebo z dôvodov jeho zavinenia k dočasnej deaktivácii jemu pridelenej SIM karty a v dôsledku toho k obmedzeniu alebo k prerušeniu poskytovania Služieb podľa zmluvy o pripojení, že doba po ktorú nebude z týchto dôvodov používať tieto Služby sa mu nezapočíta do doby viazanosti. Táto skutočnosť nezbavuje Účastníka jeho povinnosti zaplatiť Podniku za túto dobu cenu Služieb, pokiaľ mu táto povinnosť v zmysle Zmluvy vznikne.

Podľa článku 4 bod 4 písm. a) Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od Zmluvy, ak Účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa článku 5 bod 1 písm. c), cb) Všeobecných podmienok, okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v Zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania Služby Účastníkovi z dôvodu neuhradenia splatnej ceny za poskytnuté Služby podľa bodu 1 písm. b) tohto článku najneskôr v lehote jeden deň po dátume splatnosti ceny za poskytnuté Služby (prerušit' alebo obmedziť poskytovanie Služby môže spoločnosť Orange až do zaplataenia ceny alebo do zániku Zmluvy). Právo spoločnosti Orange na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania Služby Účastníkovi podľa tohto subpísmena cb) zahŕňa najmä, ale nielen právo na deaktiváciu pridelenej SIM karty/SIM kariet Účastníkovi pre akúkoľvek odchádzajúcu komunikáciu, ako aj právo úplne prerušit' poskytovanie Služby (t. j. úplnú deaktiváciu SIM karty/SIM kariet) prostredníctvom SIM karty, resp. SIM kariet pridelených Účastníkovi. Spoločnosť Orange je oprávnená uplatniť svoje právo na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania Služby v akomkoľvek zákonom umožnenom rozsahu (jednorazovo alebo aj vo viacerých krokoch), po predchádzajúcom upozornení a uplynutí lehoty uvedenej na začiatku tohto subpísmena. Spätnú aktiváciu pridelenej SIM karty/ SIM kariet Účastníkovi uskutoční spoločnosť Orange obratom a bez

písomnej žiadosti Účastníka, ak do 30 kalendárnych dní od deaktivácie SIM karty/SIM kariet Účastníka, resp. obmedzenia poskytovania Služieb prostredníctvom SIM karty/SIM kariet Účastníka, bude pripísaná cena za poskytnuté Služby na účet spoločnosti Orange alebo bude spoločnosti Orange predložený doklad o jej uhradení Účastníkom; ak bude úhrada splatnej ceny za Služby pripísaná na účet spoločnosti Orange po uplynutí lehoty 30 kalendárnych dní od deaktivácie SIM karty/SIM kariet (alebo Účastník nepredloží spoločnosti Orange v tejto lehote doklad o uhradení ceny Služby), uskutoční spoločnosť Orange spätnú aktiváciu Služby (resp. ukončí obmedzenie Služby) na SIM karte/SIM kartách Účastníka po prevzatí jeho žiadosti o ňu; formu tejto žiadosti stanoví spoločnosť Orange; ustanovenia čl. 4 bodu 4.4 týchto Všeobecných podmienok týmto nie sú dotknuté.

Podľa článku 6 bod 6.2 písm.b) Všeobecných podmienok účastník je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa článku 11 bod 11.1 Všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosť Orange Slovensko, a.s. sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifikácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania Služby.

Podľa článku 11 bod 11.6. Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko, a.s. uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytnuté služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange Slovensko konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosť Orange Slovensko platí po celé obdobie platnosti Zmluvy.

Podľa článku 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko a.s. po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytovaných služieb počas zúčtovacieho obdobia, vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Z faktúr číslo XXXXXXXXXX zo dňa 28.07.2010, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2010, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2010, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2010, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2010 bolo zistené, že žalobca nimi žalovanej titulom ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, poplatku za odpojenie a upomienky vyúčtoval sumu 154,45 eur, ktorú žalovaná nezaplatila.

Žalobca v konaní tvrdil že nezaplatením ceny poskytnutých služieb za obdobie od 28.07.2010 do 28.10.2010 riadne a včas žalovaná porušila zmluvné povinnosti, čím jej v zmysle Dodatku k zmluve o pripojení vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur s tým, že ani cenu služieb (154,45 eur) ani zmluvnú pokutu (331,94 eur) žalovaná napriek pokusu o pokonávku neuhradila.

Predmetom konania je nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur vyplývajúci zo zmluvy o pripojení a jej dodatku uzavretej so žalovanou, ktorá je v dodatku označená ako fyzická osoba - podnikateľ. Z výpisu zo živnostenského registra Obvodného úradu Dunajská Streda č. XXX-XXXXX bolo zistené, že predmetom podnikania žalovanej v čase, keď uzatvárala so žalobcom dodatok k zmluve o pripojení, to je k 17.06.2008 bolo pedikúra, manikúra, kúpa tovaru za účelom predaja, sprostredkovateľská činnosť, poskytovanie ubytovania.

Vzhľadom na uvedené, za účelom právneho posúdenia návrhom uplatneného nároku je dôležité zistenie, či uvedenú zmluvu o pripojení a jej dodatku uzatvárala žalovaná ako podnikateľ v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, alebo bez súvislosti s ňou, teda ako fyzická osoba - spotrebiteľ, keďže predmetom zmluvy bolo pripojenie žalovanej na mobilnú telekomunikačnú sieť a poskytovanie verejnej telefónnej služby a predmetom dodatku bol predaj mobilného telefónu žalovanej na jeho používanie žalovanou, nie teda na jeho ďalší predaj, čo na prvý pohľad priamo nesúvisí s podnikateľskou činnosťou žalovanej.

Žalobca k žalobe pripojil výpis zo živnostenského registra žalovanej, tzn., že žalovaná dodatok k zmluve o pripojení uzatvárala ako fyzická osoba - podnikateľ, v dodatku je označená IČO-m. O tom svedčí v

dodatku sa nachádzajúce nasledujúce označenie účastníka: účastník - fyzická osoba - podnikateľ, IČO: 43885781. Tieto identifikačné údaje žalovanej v postavení podnikateľa z občianskeho preukazu zistiť nemožno - žalovaná ich musela pri uzatváraní dodatku sama udať, prípadne predložiť živnostenský list.

Niet pochyb o tom, že iba samotné označenie žalovanej v dodatku identifikačnými znakmi podnikateľa (obchodné meno, miesto podnikania, IČO) nie je smerodajné. Samo osebe totiž nerobí zo záväzkového vzťahu nimi založeného automaticky ani relatívny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods.1 Obchodného zákonníka) ani automaticky nevylučuje, aby v danom prípade nemohlo ísť o vzťah spotrebiteľský. Na to aby mohlo ísť o obchodný záväzkový vzťah musí byť už pri vzniku tohto záväzkového vzťahu s prihliadnutím na všetky okolnosti zrejmé, že sa týka podnikateľskej činnosti žalovanej.

V danom prípade podľa názoru súdu sú naplnené definičné znaky vyžadované § 261 ods.1 Obchodného zákonníka na to, aby išlo o obchodný záväzkový vzťah (cit...táto časť zákona upravuje

záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.) O tom svedčí i v dodatku z 17.06.2008 a uvedené označenie žalovanej jej obchodným menom, IČO-m a miestom podnikania - na rozdiel od zmluvy z 08.03.1999, kedy žalovaná ešte nepodnikala, podnikala od 01.01.2008 do 25.01.2013. Minimálne IČO žalovanej uvedené v dodatku ju odlišuje od jej pozície občana, teda ak by dodatok uzatvárala nepodnikajúca osoba, isto neuvedie údaj o svojom IČO, len sa preukáže občianskym preukazom, do ktorého sa údaj o podnikaní a teda ani IČO nezapisuje.

K prípadnej námietke, že žalovaná ako podnikateľ vo vzťahu s dodávateľom vystupovala ako neprofesionál, keďže nepodniká v oblasti poskytovania služieb telefónneho operátora ani nepredáva mobilné telefóny, má informačný a mocenský deficit daný nemožnosťou vyjednávať obsah a podmienky zmlúv, pričom musela pristúpiť na diktát žalobcu, preto sa neodlišuje od bežného konzumenta, súd udáva, že pri akceptovaní takejto argumentačnej logiky by ale potom všetky zmluvy mobilných operátorov s podnikateľmi museli byť považované za spotrebiteľské, a za obchodné záväzkové vzťahy by potom bolo možné považovať v podstate len záväzkové vzťahy medzi mobilnými operátormi ako „profesionálmi“ navzájom. Uvedené zmluvy a dodatky sa totiž s účastníkmi podnikateľmi (aj nepodnikateľmi) vždy uzatvárajú na predtlačení tlačivách operátorov, s nimi vopred pripravenými obchodnými podmienkami, pričom s výnimkou samotných operátorov majú všetci ostatní účastníci zmlúv (aj podnikatelia) štatút „neprofesionála“ v oblasti poskytovania telekomunikačných služieb. Ani argument, že žalovaná nemala možnosť osobitne vyjednať zmluvné podmienky pri zmluve o pripojení a musela pristúpiť na diktát dodávateľa, ktorý jej predložil predformulovanú štandardnú zmluvu tu nemôže obstáť, lebo úplne opomína fakt, že v obchodných záväzkových vzťahoch, čo je aj prejednávaný prípad zákon (Obchodný zákonník) priamo umožňuje časť obsahu zmluvy určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené (§ 273 ods.1 Obchodného zákonníka) a rovnako pripúšťa na uzavretie zmluvy použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku (§ 273 ods.3 Obchodného zákonníka). Nemožno súhlasiť ani s prípadnou námietkou, že žalovanú treba považovať za spotrebiteľa lebo uzavretie zmluvy o pripojení je „mimo jej zapísaného predmetu podnikania“ nakoľko používanie telefónnych služieb je imanentnou súčasťou v podstate každého podnikania (rýchly, telefonický kontakt so zákazníkmi, s dodávateľmi, atď). Pri osvojení si takejto argumentácie účastníka si potom súd vlastne ani nevie predstaviť taký predmet podnikania žalovanej, ktorý by uzavretie zmluvy o pripojení považoval za uzavretie „v rámci predmetu jej podnikania“. Ani predaj mobilného telefónu žalovanej ako predmet jeho podnikania by podľa takejto argumentácie túto náležitosť nespĺňal, lebo v tom prípade by sa žalovaná nepochybne nezaväzovala viazanosťou používať služby 24 mesiacov.

V pochybnostiach súd poukazuje aj na judikát Súdneho dvora EÚ vo veci C-464/01 Gruber, práve ten konštatuje, že osoba, ktorá uzavrela zmluvu týkajúcu sa tovaru určeného čiastočne na podnikateľský účel a čiastočne na účel, ktorý nie je súčasťou jej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti nemá právo dovoľávať sa výhod...s výnimkou prípadu, že podnikateľský účel je do takej miery okrajový, že má v celkovom kontexte predmetného plnenia len zanedbateľný význam, pričom skutočnosť, že prevažuje nepodnikateľský aspekt nie je v tomto ohľade významná . Je na konajúcom súde aby rozhodol, či bola predmetná zmluva uzavretá s cieľom uspokojiť v nie zanedbateľnom rozsahu potreby týkajúce sa obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti dotknutej osoby, alebo naopak, či bol podnikateľský účel len nevýznamný. Na tento účel musí súd zohľadniť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré objektivne vyplývajú zo spisu...

S prihliadnutím na skutočnosti uvedené v predchádzajúcich častiach tohto odôvodnenia súd nemá žiadne pochybnosti, že dodatok k zmluve o pripojení bol uzavretý dňa 17.06.2008 s cieľom uspokojiť v nie nezanedbateľnom rozsahu potreby týkajúce sa obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti žalovanej a že súvisí s rozvojom jej podnikania (začiatok podnikania od 01.01.2008).

Z uvedených dôvodov súd predmetný záväzkový vzťah medzi účastníkmi považoval za nespotrebitelský, obchodný záväzkový vzťah. Zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, jej režim sa riadil v čase uzavretia dodatku osobitným zákonom č.610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v súčasnosti je to zákon č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Preto súd na vzťah medzi účastníkmi aplikoval ustanovenia tohto osobitného zákona, v ostatnom v súlade s ust. § 261 Obchodného zákonníka aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ako už bolo uvedené išlo o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať k kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivu alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka aplikovateľného podľa § 1 ods.2 Obchodného zákonníka aj na obchodné záväzkové vzťahy, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545 ods.1 a 3 Občianskeho zákonníka ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Podľa § 300 Obchodného zákonníka okolnosti vylučujúce zodpovednosť (§ 374) nemajú vplyv na povinnosť platiť zmluvnú pokutu.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo až do doby, kedy záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 15.1.2009, ktoré upravuje následky omeškania dlžníka, ku ktorému došlo po 15.1.2009 (§ 768f Obchodného zákonníka) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzavretej zmluvy o pripojení s dodatkom splnil, poskytol žalovanej dohodnuté telekomunikačné služby, za čo jej vyúčtoval cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Spolu cena žalovanou využitých a vyúčtovaných služieb a poplatkov za

obdobie od 28.07.2010 do 28.10.2010 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom bola vo výške 154,45 eur. Táto cena služieb nebola žalovanou uhradená. Žalobca zároveň na základe uzavretého Dodatku k zmluve o pripojení odpredal žalovanej mobilný telefón so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny, to je za 9,63 eur a žalovaná sa zaviazala počas doby viazanosti, dohodnutej na 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku plniť povinnosti vymedzené v článku 2 Dodatku. Pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovanou, medzi nimi aj povinnosti platiť cenu za služby, bola v článku 2.5 Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. Nezaplatením splatnej ceny za služby žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, preto mu v zmysle článku 2.5 Dodatku v okamihu porušenia tejto povinnosti vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur a to v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplataenie, ktorou bol v tomto prípade pokus o pokonávku zo dňa 27.11.2010. Žalobca doručenie pokusu o pokonávku nepreukázal žiadajúc, aby súd dôkaz o jeho doručení žalovanej vykonal dotazom na Slovenskú poštu. Ide však o odstup viac ako troch rokov - Slovenská pošta takéto doklady o doručovaní nearchivuje po tak dlhý čas, súd má túto skúsenosť z reklamačných konaní voči Slovenskej pošte. Preto súd ustáli, že lehota na zaplataenie zmluvnej pokuty začala plynúť až dorúčením platobného rozkazu dňa 11.06.2012 a bola 14-dňová, teda žalovaná ju mala zaplatiť najneskôr dňa 25.06.2012. Odo dňa 26.06.2012 je v omeškani so splnením tohto peňažného záväzku..

V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia žalobcu, že žalovaná nespĺnila svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu za poskytnuté služby vo výške 145,45 eur a povinnosť vzniknutú v dôsledku porušenia zmluvných povinností zaplatiť zmluvnú pokutu 331,94 eur.

Vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej o tom, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zmluvná pokuta je neprimeraná (čo vyplýva z k odporu pripojeného rozsudku KS Prešov sp.zn. 6Co/91/11) súd uvádza, že v danom prípade nemohlo ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, lebo sa vôbec nejednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Súd rovnako, rešpektujúc princíp zmluvnej slobody v danom obchodnom záväzkovom vzťahu nezistil žiadne dôvody pre ktoré by s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti bolo dôvodné zmluvnú pokutu znížiť (čo sa ani žalovaná nedomáhala), ani dôvody na základe ktorých by výkon práva žalobcu na zmluvnú pokutu mal byť hodnotený ako rozporný so zásadami poctivého obchodného styku, nepoživajúci právnu ochranu. Vychádzajúc z obsahu uzavretého dodatku zmluvy o pripojení podpísanej žalovanou je zrejmé, že v danom prípade zmluvná pokuta plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej z dodatku (24 mesiacov) a s tým súvisiace nesplatenie žalobcom poskytovanej zľavy z kúpnej ceny predaného mobilného telefónu a ušlého zisku žalobcu vzhľadom na záväzok žalovanej ako účastníka platiť počas doby viazanosti bez ohľadu na rozsah využívania služieb pravidelne mesačný poplatok, v prípade žalovanej vo výške aspoň 16,56 eur, (článok 2 bod 2.2 Dodatku), čo pri 24 mesiacoch viazanosti činí spolu 397,44 eur, pripočítajúc jej predĺženie o 195 dní to je 107,64 eur, spolu 505,08 eur. Vzhľadom na uvedené, rešpektujúc zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu zmluvnej pokuty, jej dojednanú výšku, to je 331,94 eur, nemožno považovať za neprimeranú, rozpornú s dobrými mravmi, a keďže žalovaná porušila svoje povinnosti z daného obchodného záväzkového vzťahu opakovane neuhradením troch faktúr č. XXXXXXXXXXXX na 44,78 eur, č. XXXXXXXXXXXX na 44,78 eur, č. XXXXXXXXXXXX na 59,61 eur, čím sa riziko strát na strane žalobcu zvýšilo, ani výkon práva žalobcu na celú zmluvnú pokutu nie je v rozpore s dobrými mravmi, či so zásadami poctivého obchodného styku. Pritom doba viazanosti 24 mesiacov bola dohodnutá na čas od 17.06.2008 (dátum dodatku) do 17.06.2010 s predĺžením o 195 dní počítajúc od 18.06.2010, teda doba viazanosti uplynula dňa 30.12.2010, avšak v zmysle článku 4 bod 4 písm. a) Všeobecných podmienok žalobca zmluvný vzťah dňa 04.10.2010 ukončil odpojením užívateľského programu.

Žalobca popri istine požadoval aj úrok z omeškania v sadzbe 0,05 % denne zo sumy 331,94 eur od 27.11.2010 do zaplataenia poukazujúc na článok 11 bod 11.14 všeobecných podmienok.

Podľa článku 11.14 Obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasť uzavretej zmluvy o pripojení s dodatkom, v prípade omeškania so zaplataením ceny za poskytnuté služby a aj akéhokoľvek iného peňažného záväzku žalovanej voči žalobcovi vzniká žalobcovi právo na úroky z omeškania v sadzbe 0,05 % denne. Vzhľadom na uvedené preto súd uznal žalobu za dôvodnú aj v časti o zaplataenie úroku z omeškania a uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi popri istine vo výške 331,94 eur aj úrok z omeškania z tejto sumy v sadzbe 0,05 % denne, avšak od 26.06.2012, čo je deň nasledujúci po poslednom dni lehoty na plnenie v pokuse o pokonávku do zaplataenia, ktorá lehota je 14 dní a za stavu dôkaznej núdze, kedy

žalobca doručenie pokusu o pokonávku nevedel preukázať, počnúc od doručenia platobného rozkazu žalovanej dňa 11.06.2012 (11.06.2012 + 14 dní = 25.06.2012, od 26.06.2012 je žalovaná v omeškaní).

Súd čo do obdobného, skutkového aj právneho stavu poukazuje na rozsudok KS Prešov zo dňa 20.05.2014, sp.zn. 1Cob/19/2013, najmä:

„Odvolací súd nepovažuje za opodstatnený právny názor vedľajšieho účastníka, podľa ktorého platné znenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka predstavuje rozšírenie spotrebiteľskej ochrany vyplývajúcej zo Smernice Rady (EÚ 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách - ďalej len smernica), aj na podnikateľov fyzické osoby, s výnimkou podnikateľov konajúcich „v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti“.

Status spotrebiteľa, ako aj status „predajcu alebo dodávateľa“, je definovaný v článku 2 písm. b), c) Smernice. „Predajcom alebo dodávateľom“ sa rozumie akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Medzi základné pojmové znaky „dodávateľa“ či „predajcu“ môžeme zaradiť skutočnosť, že sa jedná o fyzickú alebo právnickú osobu poprípade štát (pokiaľ bude v právnom vzťahu uspokojovať verejnú potrebu). Dodávateľia smú konať - uzatvárať zmluvu v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Gramatickým výkladom je možné dospieť k záveru, že „obchodná činnosť“ je pojmom imanentne obsiahnutým v pojme „podnikateľská činnosť“.

Smernica definuje „spotrebiteľa“ ako akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu.

Európsky Súdny dvor sa v tomto smere vyjadril tak, že spotrebiteľom môže byť výlučne fyzická osoba (človek C-541 a 542/99). V rozhodnutí týmto (C-361/89) Európsky súd uviedol, že členským štátom dovolené implementovať smernicu takým spôsobom, aby dopadala na predaj podnikov obchodníkom, t.j. výslovne umožniť a rozšíriť ochranu spotrebiteľa na iné osoby (aj právnické osoby, resp. podnikateľov). Spotrebiteľom tak mohol byť aj obchodník, ktorý robí nebežný, výnimočný právny úkon, ktorý nespadá do jeho bežnej podnikateľskej činnosti.

Účel konania sledujúci podnikanie musí byť hodnotený objektívne. Pokiaľ by predmet plnenia mal byť využitý tak pre podnikanie, ako aj pre súkromný účel, je treba hodnotiť ho k celkovej povahe predmetu plnenia k zneniu a povahe zmluvy. Správne v tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora v kauze Johan Gruber verus Bay VaAGE C464/01. Súdny dvor tam zaujal stanovisko, že ak je predmet plnenia užívaný tak pre podnikanie ako aj pre súkromný účel, nemôže byť príjemca považovaný za spotrebiteľa s výnimkou, kedy užitie k podnikateľským účelom bolo zanedbateľné. Dôležité v tejto súvislosti je aj iné rozhodnutie Najvyššieho súdu Nemecka zo dňa 22.12.2004 VIIIZR91/04, podľa ktorého ak uviedol spotrebiteľ podnikateľa do omylu, že jedná s podnikateľom, nebude mu ochrana ako spotrebiteľovi poskytovaná, pretože musí byť chránená dobrá viera podnikateľa, ktorý mal za to, že vstupuje do právneho vzťahu s podnikateľom a nie so spotrebiteľom. Podobne možno konštatovať, že spotrebiteľom nie je osoba, ktorá robí kroky smerujúce k začatiu podnikania, hoci oficiálne atribúty podnikateľa ešte nenesie.

Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy jednotlivých štátov v Európskej únii je zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú pri predaji tovaru alebo pri poskytovaní služieb. Z tohto dôvodu právna úprava spotrebiteľských zmlúv obsahuje určité odchýlky od ostatných záväzkových vzťahov, ktoré spočívajú v zásade zmluvnej autonómie a rovnosti strán. Do právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv sa takto premietla snaha vyrovnať faktickú nerovnováhu, ktorá vznikla tým, že na druhej strane zmluvného vzťahu je profesionálny účastník.

Pri rozhodovaní konkrétneho sporu musí vnútroštátny súd prihliadať na znenie smernice, najmä či do aplikovaného právneho predpisu bola smernica transponovaná v súlade s jej znením. V prípade pochybnosti sa môže obrátiť na Európsky súdny dvor s predbežnou otázkou, či smernica bola v konkrétnom prípade riadne transponovaná a požiadať Súdny dvor o výklad konkrétneho ustanovenia. Vnútroštátny súd je povinný prihliadať na judikatúru Európskeho súdneho dvora, ktorá sa týka výkladu jednotlivých ustanovení smernice.

Slovenská republika definuje, kto je spotrebiteľom, podobne, ale nie totožne.

V zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Pojem „spotrebiteľ“ Občiansky zákonník vymedzuje tzv. negatívnym vymedzením. Spotrebiteľom je len taká fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Jedná sa teda o iné vymedzenie tohto pojmu ako je uvedené v článku 2 písm. b) Smernice, podľa ktorého je spotrebiteľom osoba, ktorá nekoná ako podnikateľ.

Záver, či fyzická osoba, ktorá zmluvu uzatvorila, je v postavení spotrebiteľa, alebo v postavení osoby konajúcej v rámci svojej podnikateľskej činnosti, nemožno zužovať len na zistenie predmetu podnikateľskej činnosti takejto osoby zapísanej v obchodnom, či inom registri. Predmet podnikateľskej činnosti predstavuje vymedzenie činnosti, ktorú podnikateľ vykonáva pod svojim obchodným menom za účelom dosiahnutia zisku (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka). Za konanie v rámci podnikateľskej činnosti potom je treba považovať akékoľvek konanie fyzickej osoby - podnikateľa, ktorý je formálne evidovaný ako podnikateľ podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorého účelom je napĺňovanie jeho podnikateľských oprávnení a zámerov.

Nie je preto dôležité, ako sa odberateľ v zmluvnom vzťahu označil, či rodným číslom alebo identifikačným číslom, ale to, či uzavretie zmluvy plnenie z tejto zmluvy má za účel naplnenie jeho podnikateľských zámerov alebo či mal slúžiť výlučne na uspokojovanie jeho osobných potrieb alebo potrieb jeho najbližšej rodiny.

Je bez právneho významu pre rozhodnutie vo veci, aký predmet podnikania má žalovaný zapísaný v Obchodnom registri. Podstatné je to, či plnenie zo zmluvy malo čo i len čiastočne slúžiť na uspokojenie a zabezpečenie jeho podnikania.“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 odsek 3 a § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci neúspech len v nepatrnej časti a podal návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy konania, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva.

Súd po preskúmaní dôvodnosti a výšky požadovaných trov konania uznal za účelné a preukázané trovy konania žalobcu pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 29,- eur. Iné trovy si žalobca neuplatnil, advokát ho v tomto konaní nezastupoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.